

ภาษาไทย

กรมการปกครอง. กองราชการส่วนท้องถิ่น. สัมภาษณ์นายเทียม อรรถวิเศษ หัวหน้าผาย
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น. ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐.

กรมการปกครอง. วิทยาลัยการปกครอง สัมภาษณ์นายอรรถ คชพิมพ์ ผู้ช่วยอธิบดีวิทยาลัย
การปกครอง ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐.

จักกฤษณ์ นรนิติคุณการ. สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาค้ำจรงราชานุภาพกับกระ
หรววมหาไทโย. พระนคร : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
๒๕๐๖.

ชลอ ธรรมศิริ. การจัดการกับความขัดแย้ง. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, ๒๕๑๕.

ชำนาญ ยุบบูรณ์. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจทางปกครองของกฎหมายไทย
พระนคร : โรงพิมพ์วิบูลกิจ, ๒๕๕๓.

ชุ กาดูจนประภร์. "คำบรรยายวิชารัฐประศาสนศาสตร์." คณะรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๐๖ (อักษราเนา).

ชูวงษ์ ฉายะบุตร. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น. พระนคร : โรง
พิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์, ๒๕๑๐.

พิทยา สุวรรณชัย. "สังคมวิทยาชุมชนวิทยาและจิตวิทยาสังคม." สังคมศาสตร์ (มีนาคม,
๒๕๐๘), ๑๐๕ - ๑๐๘.

คำรง ลัทธพิพัฒน์. "แนวการศึกษาวิจัยรัฐประศาสนศาสตร์อเมริกันสำหรับชาวต่างประเทศ"
วารสารรัฐประศาสนศาสตร์. ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๕ (กุมภาพันธ์, ๒๕๐๓), ๑๐-๑๕.

ทรงพล มลิกุล. รวมข้อเขียนชุดเขียนให้คิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, ๒๕๒๐.

ธวัช ธานีมิตร. การปรับปรุงเทศบาลด้วยระบบผู้จัดการ. เอกสารประกอบความรู้อ
การประชุมนโยบายเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๕ พระนคร :
โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, ๒๕๑๑.

บุญชนะ อัดถาวร. ทฤษฎีการเมืองและการปกครอง. พระนคร : โรงพิมพ์จักรวัฒนา,
๒๕๐๓.

"ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๐." ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๗๖, ตอนที่ ๓
(๖ มกราคม ๒๕๐๒).

ประคินันท์ อูปรมย์. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, ๒๕๑๘.

ประหยัด หงษ์ทองคำ. "บทบาทในการบริหารระหว่างคณะเทศมนตรีกับพนักงานเทศบาล."
เอกสารประกอบความรู้การประชุมใหญ่นโยบายเทศบาลแห่งประเทศไทย ครัง
ที่ ๑๘. กรุงเทพฯ:วิบูลกิจ ๒๕๒๐, หน้า ๑๘๔-๒๓๕.

"ไม้ตรง" (นามแฝง). "คนละไม้คนละมือ." ทองถิ่น. ปีที่ ๑๖ เล่ม ๑๐ (ตุลาคม
๒๕๑๘), หน้า ๖๖-๗๐.

ฝน แสงสิ่งแก้ว, นายแพทย์. "มนุษย์สัมพันธ์." วารสารข้าราชการ ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑๑
(พฤศจิกายน , ๒๕๑๐), ๓๐-๓๘

พรศักดิ์ นองแฉว. "คำบรรยายวิชาการวิจัยทางรัฐศาสตร์." คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐ (อัครสาเนา)

ไพบูลย์ ช่างเรียน. ลักษณะสังคมไทยและการปกครองของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช, ๒๕๑๓.

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระราชบันทึกเรื่อง "Democracy in Siam."
กองจดหมายเหตุแห่งชาติ.

"พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖" ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๗๐, ตอนที่ ๑๔
(๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖).

เมฆา สุกบรรทัด. "ความขัดแย้งต่อตนเอง" (Individual Conflict). วารสาร
รัฐศาสตร์นิเทศ. ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - มีนาคม, ๒๕๑๖), ๖๗๖๘.

มหาดไทย, กระทรวง. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๐๒, เล่ม ๑๒. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, ๒๕๐๓.

มหาดไทย, กระทรวง. หนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ลับ - เฉพาะ ความมากที่

๑๖๒๗/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๐๒ เรื่องการแต่งตั้งคณะเทศมนตรี
ชั่วคราว.

ยงยุทธ วิชัยดิษฐ. "เทศบาลยุค win you" ท้องถิ่น. ปีที่ ๑๖ เล่ม ๑๒ (ธันวาคม,

๒๕๑๘), ๕๐-๕๖.

วิญญู อังคนารักษ์. "แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น" รวมบทความ

ทางวิชาการ เล่มที่ ๑๘. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, ๒๕๑๘.

สำเนาพระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ถึง

เจ้าพระยาอมรรราช (บันสุขุม) กับประวัติพระยาอมรรราช. พระนคร : โรงพิมพ์

บำรุงธรรม, ๒๕๔๒.

สนธิ เตชานันท์. แผนพัฒนาการเมือง ไปสู่ระบอบประชาธิปไตยตามแนวพระราชดำริของ

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเซชม,

๒๕๑๘.

สมพงษ์ เกษมสัน. การเมืองการปกครองของไทย. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น,

๒๕๑๒.

_____ สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๗.

_____ การบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.

อาชวัน วาทยานนท์. "มนุษย์สัมพันธ์กับราชการไทย". วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์. ปีที่ ๑๒
 เล่มที่ ๔ (ตุลาคม, ๒๕๑๗), ๒๕๑๓, ๑๘-๓๐.

อำนวยการวิทย์ ชูวงศ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา,
 ๒๕๑๘.

อมร รักษาสิทธิ์. "โอกาสทองของเทศบาล." ใน เอกสารประกอบการประชุมใหญ่
 สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๐.พระนคร : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น,
 ๒๕๑๒, ๒๑๒-๒๒๓.

อรุณ รัชธรรม. หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๗.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- Allport, Gordon. Personality : A Psychological Interpretation.
New York : Holt, 1937.
- Barker, R., and Lewin, R. Frustration and Regression : An
Experiment with Young Children. Ames : University of
Iowa Studies in Child Welfare, 1941.
- Berelson, Bernard, and Steiner Gary. Human Behavior. New
York : Hartcourt, Brace end World, 1964.
- Brake, Robert R., and Mouton, James S. "Break Through in
Organization Development." Harvard Business
Review, Vol. 11, No. 2 (1968). 54-62.
- Brown, Roger. Social Psychology. New York : The Free Press,
1965.
- Browning, Rufus. "The Interaction of Personality and
Political System in Decision to Run for Office :
Some data and a Simulation Technique ." Journal of
Social Inues, (July, 1968), 103-108.
- Cattell, Raymond B. Personality and Motivation : Structure
and Measurement. New York : World Book, 1957.
- Coser, Lewis. The Functions of Social Conflict. Glencoe,
Illinois : The Free Press, 1956.
- Dahl, Robert A. Modern Political Analysis. New Delhi :
Prentice - Hall of India, 1975.

- Litterer, Joseph A. (ed). Organization : Structure and Behavior,
Vol. I. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1969.
- Drucker, Peter F. Concept of the Corporation. New York : The
John Day Co., 1946.
- Davis, Keith. Human Behavior at Work : Human Relations and
Organization Behavior. New York : McGraw. Hill Book
Co., 1972.
- Downs, Anthony. Inside Bureaucracy. Boston : Little, Brown
and Company, 1967.
- Edwards, David C. General Psychology. London : The Macmillan
Company, 1969.
- Freud, Sigmund. The Interpretation of Dreams. New York :
Macmillan, 1933.
- Greenwood, William T. Management and Organization Behavior
Theories : An Interdisciplinary Approach. Ohio :
South-Western Publishing Co., 1965.
- Hallowell, John H. The Moral Foundation of Democracy. Chicago:
University of Chicago Press, 1958.
- Hobbes, Thomas. The Leviathan , edited by Michael Oakeshott.
Oxford : Basil Blackwell, 1960.
- Jung, C.G. Analytical Psychology. New York : Pantheon Press,
1968.
- Karnjanaprakorn, Choop. "Municipal in Thailand as an
Institution and Process of Self-Government."
Unpublished Ph.D. Dissertation, Indiana University,
1958.

- Knowles, Henry P., and Saxberg, Boye O. "Human Relations and the Nature of Man." Harvard Business Review. (March-April, 1967), p.22-29.
- Koontz, Harold, and O'Donnell, Cyril (eds.). Management : A Book of Readings. San Francisco : McGraw - Hill Book Company, 1964.
- Lane, Robert E. Political Life. Glencoe : The Free Press, 1959.
- Lazarus, Richards. Personality and Adjustment. Englewood Cliffs: Prentice - Hall, Inc., 1963.
- Leisoman, Leonard. "A Study of Role Conception in Bureaucracy." Social Forces, Vol. XX VII (1949), 305-310.
- Likert, Rensis. The Human Organization. New York : McGraw Hill Book Co., 1967.
- March, James G., and Simon, Herbert A. Organization New York : John Wiley and Sons, Inc., 1958.
- Maslow, A.H. "A Preface to Motivational theory." Psychosomatic Medicine. (January, 1943) 85-89.
- _____. Motivational Personality, 2 nd ed. New York : Harper and Row, 1970.
- McClelland, David C. The Achieving Society. New York : The Free Press, 1961.
- McGregor, Douglas. The Human Side of Enterprise. New York : McGraw - Hill. 1960.

- Metcalf, Henry C., and Urwick, L. (eds.) Dynamic Administration: The Collected Papers of Mary Parker Follett. New York: Harper and Row, Publishers, 1940.
- Murray, Henry A., and Kluckhohn, Clyde (eds.). Personality in Nature Society and Culture. New York : Knopf, 1953.
- Passons, William R. Gestalt Approaches in Counseling. New York: Holt, Rinehard and Winston, 1975.
- Reddin, William J. Managerial Effectiveness. New York : McGraw-Hill Book Company, 1970.
- Ronken, Harriet O., and Lawrena, Paul R. Administrating Changes: A Case Study of Human and Relations in a Factory. Boston : Division of Research, Harvard Business School, 1972.
- Schelling, Thomas C. The Strategy of Conflict. Cambridge, Massachusetts : Harvard University Press, 1960.
- Simon, Herbert A. Administrative Behavior. New York : Macmillan Company, 1961.
- Sparks, Charles P. General Psychology. New York : Barnes and Noble, Inc., 1967.
- "Suffrage for Siam in Planned by King to Test Democracy." The New York Times, (Tuesday, April 28, 1931), p.16.
- Tullock, Gordon. The Politics of Bureaucracy. Washington, D.C: Public Affairs Press, 1965.
- Wallas, Graham. Human Nature in Politics. Lincoln : University of Nebraska Press, 1962.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

รายชื่อเทศบาลที่ส่งแบบสอบถามคืนทั้งนายกเทศมนตรี
และปลัดเทศบาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อเทศบาลที่ส่งแบบสอบถามคืนทั้งนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาล

๑. เทศบาลนครเชียงใหม่	๒๒. เทศบาลตำบลขลุง
๒. เทศบาลเมืองอุตรธานี	๒๓. เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา
๓. เทศบาลเมืองชลบุรี	๒๔. เทศบาลเมืองชัยภูมิ
๔. เทศบาลเมืองพิษณุโลก	๒๕. เทศบาลเมืองตาก
๕. เทศบาลเมืองภูเก็ต	๒๖. เทศบาลเมืองน่าน
๖. เทศบาลเมืองกำแพงเพชร	๒๗. เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
๗. เทศบาลตำบลบางคลา	๒๘. เทศบาลเมืองพังงา
๘. เทศบาลเมืองชุมแสง	๒๙. เทศบาลเมืองแม่อองสอน
๙. เทศบาลตำบลสุโขทัย-ลก	๓๐. เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
๑๐. เทศบาลเมืองบางบัวทอง	๓๑. เทศบาลตำบลหนองแค
๑๑. เทศบาลตำบลตะลุง	๓๒. เทศบาลเมืองอ่างทอง
๑๒. เทศบาลเมืองบึงฉลวย	๓๓. เทศบาลตำบลกันตัง
๑๓. เทศบาลตำบลชะอำ	๓๔. เทศบาลเมืองระยอง
๑๔. เทศบาลเมืองยโสธร	๓๕. เทศบาลเมืองลพบุรี
๑๕. เทศบาลเมืองสุวรรณภูมิ	๓๖. เทศบาลเมืองสงขลา
๑๖. เทศบาลตำบลสองพี่น้อง	๓๗. เทศบาลเมืองสระบุรี
๑๗. เทศบาลตำบลนาสาร	๓๘. เทศบาลเมืองกาญจนบุรี
๑๘. เทศบาลเมืองหนองคาย	๓๙. เทศบาลตำบลท่าใหม่
๑๙. เทศบาลเมืองเขียงราย	๔๐. เทศบาลตำบลวัดสิงห์
๒๐. เทศบาลเมืองปัตตานี	๔๑. เทศบาลเมืองพะเยา
๒๑. เทศบาลเมืองสมุทรปราการ	

“ภาคผนวก ข:”

แบบทดสอบบุคลิกภาพการบริหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กองคลังส่วนท้องถิ่น

1 กุมภาพันธ์ 2520

เรื่อง ขอความร่วมมือกรอกแบบสอบถาม

เรียน ท่านนายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาลที่เคารพ

ด้วยขณะนี้ กระผมกำลังดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องของบุคคลิกภาพของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ เพื่อเป็นวิทยานิพนธ์ที่จะนำเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และขอจะเดิยวกันผลของการวิจัยกันจะเป็นประโยชน์ต่อกรมการปกครองและท้องถิ่นเอง

ท่านเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งกระผมเห็นว่ามีมีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้ จึงขอความร่วมมือมายังท่านได้โปรดกรอกแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ และส่งกลับคืนมายังกระผมด้วย กระผมขอรับรองว่าการกรอกแบบสอบถามของท่านจะถูกรักษาไว้เป็นความลับ และไม่ทำให้เกิดผลเสียหายแก่ท่านด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(นายสมเจตน์ พันธุ์โฆสิต)

กองคลังส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง

การกรอกแบบสอบถามนี้ โปรดเลือกข้อที่ท่านคิดว่าเป็นการตัดสินใจของท่านเพียงข้อเดียวในหนึ่งข้อใหญ่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ที่หน้าข้อ คำถามในบางข้อ ท่านอาจจะตัดสินใจยาก แต่ขอให้ตัดสินใจเลือกข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งจะเป็นข้อที่อธิบายทัศนคติในการทำงานของท่านในสถานการณ์นั้น ๆ ได้ดีกว่าอีกข้อหนึ่ง

โปรดตอบรายละเอียดบางประการเกี่ยวกับตัวท่าน

- ก. อายุ
- 20 - 29 ปี
- 30 - 39 ปี
- 40 - 49 ปี
- 50 - ปีขึ้นไป
- ข. ระดับการศึกษา
- น.4 และต่ำกว่า ม.ศ. 3
- ม.ศ. 3 หรือเทียบเท่า
- ม.ศ. 5 และอนุปริญญา
- ปริญญาตรี และสูงกว่า
- ค. สถานภาพสมรส
- โสด
- แต่งงานแล้ว
- หย่าร้าง
- หม้าย
- ง. อาชีพเดิมก่อนดำรงตำแหน่งปัจจุบัน
- รับราชการ
- ศึกษาเล่าเรียน
- พ่อค้า, ผู้รับเหมา
- ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ

แบบสอบถาม 64. ขอ

1.
 1. เขาจะเพิกเฉยต่อการที่ผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ ในเมื่อเขาแน่ใจว่าไม่มีคนอื่นอื่นรู้ถึงการกระทำฝ่าฝืนนั้น
 2. เมื่อเขาแจ้งถึงการวินิจฉัยสั่งการให้กระทำการใด ๆ อันไม่เป็นที่พึงพอใจแก่ใคร ๆ แล้ว เขาอาจอธิบายต่อผู้ใดบ้างกับบัญชาว่าผู้บังคับบัญชาของเขาเป็นผู้สั่งอย่างนั้น

2.
 1. ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนบัญชาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นที่พึงพอใจอยู่เสมอ ๆ ตลอดมา เขาก็จะคอยโอกาสต่อไปจนกว่าผู้ใดฝ่าฝืนบัญชาผู้นั้นจะย้ายไปมากกว่าที่จะเสนอให้ไล่ออก
 2. ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนบัญชาคนใดคนหนึ่ง เข้ากับพรรคพวกไม่ได้ เขาก็จะใช้ความพยายามที่จะให้คนอื่น ๆ ไปสนิทสนมกับผู้ใดฝ่าฝืนบัญชาผู้นั้นให้ได้

3.
 1. เมื่อผู้บังคับบัญชามองออกคำสั่งใดที่ไม่น่าพึงพอใจ เขาคิดว่าเป็นการสมควรที่จะแถลงว่าคำสั่งนั้น ๆ มาจากผู้บังคับบัญชามีใจจากเขาเอง
 2. โดยปกติแล้ว เขาจะเป็นผู้คัดสินใจด้วยตนเอง เพียงผู้เดียวแล้วจึงแจ้งให้ผู้ใดฝ่าฝืนบัญชาทราบในภายหลัง

4.
 1. ถ้าเขาถูกผู้บังคับบัญชาคำหนดมติเตียน เขาก็จะเรียกประชุมผู้ใดบ้างกับบัญชาทุกคน และคำหนดมติเตียนผู้ใดบ้างกับบัญชาต่อไปอีกตามที่ถูกนายว่ามา
 2. เขาจะมอบหมายงานที่ยากที่สุดให้ผู้ที่มีประสบการณ์มากที่สุดรับไปปฏิบัติเสมอทุกครั้ง

5.
 1. เขาขอมิให้มีการอภิปรายถกเถียงกันนอกประเด็นค่อนข้างจะบ่อย ๆ
 2. เขาสนับสนุนผู้ใดบ้างกับบัญชาให้เสนอขอคิดเห็น แต่ส่วนมาก เขาก็มิได้ริเริ่มที่จะให้มีการปฏิบัติตามขอเสนอขึ้น

6.
 1. ในบางครั้ง เขาคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของเขาเองนั้นสำคัญ ๆ เท่า ๆ กับงาน
 2. เขาขอมิให้ผู้ใดบ้างกับบัญชามีส่วนร่วมในการพิจารณาทัศนคติด้วย และยอมรับผลการตัดสินใจนั้นเสมอ

7.
 1. เมื่อคุณภาพงานหรือปริมาณงานขององค์การไม่ไต่ผลคืนัก เขาก็จะแสดงแก่ผู้ใ้บังคับบัญชาว่า ผู้บังคับบัญชาไม่พอใจและให้ผู้ใ้บังคับบัญชาทุกคนปรับปรุงงานให้ดีขึ้นต่อไป
 2. เขาคัดสินใจที่จะดำเนินกรใด ๆ ด้วยตนเองแล้วพยายามนำความคิดเห็นชักจูงให้ผู้ใ้บังคับบัญชาเห็นด้วยและคล้อยตาม

8.
 1. เมื่อเขาแจ้งถึงกรวินิจฉัยสั่งการให้กระทำกรใด ๆ อันไม่เป็นที่พึงพอใจแก่ใคร ๆ แล้ว เขาอาจอธิบายต่อผู้ใ้บังคับบัญชาว่า ผู้บังคับบัญชาของเขาเป็นผู้สั่งอย่างนั้น
 2. เขาอาจยินยอมให้ผู้ใ้บังคับบัญชามีส่วนรวมในการพิจารณาตัดสินใจดำเนินกรใด ๆ แต่เขาสงวนสิทธิเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในขั้นสุดท้ายเอง

9.
 1. เขาอาจมอบหมายงานที่ยากให้ผู้ใ้บังคับบัญชาที่ไม่มีประสบการณ์งานนั้นรับไปปฏิบัติ แต่ถาเกิดความยุ่งยากขึ้นมา เขาก็จะไม่ให้รับผิดชอบงานนั้น ๆ อีกต่อไป
 2. เมื่อคุณภาพงานหรือปริมาณงานขององค์การไม่ไต่ผลคืนัก เขาก็จะแสดงแก่ผู้ใ้บังคับบัญชาว่า ผู้ใ้บังคับบัญชาไม่พอใจ และให้ผู้ใ้บังคับบัญชาทุกคนปรับปรุงงานให้ดีขึ้นต่อไป

10.
 1. เขามีความรู้ดีว่าการที่ผู้ใ้บังคับบัญชาชอบ เขาก็กับการที่ผู้ใ้บังคับบัญชาทำงานตามหน้าที่อย่างหนัก และขยันขันแข็งยอมมีความสำคัญเท่ากัน
 2. เขาปล่อยให้ผู้ใ้บังคับบัญชารับผิดชอบงานในหน้าที่ด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าอาจจะมีการปฏิบัติงานผิดพลาดมากกว่าก็ตาม

11.
 1. เขาแสดงความสนใจในชีวิตส่วนตัวของผู้ใ้บังคับบัญชาเพราะเขาสนใจว่าผู้ใ้บังคับบัญชาย่อมหวังที่จะให้เป็นเช่นนั้น
 2. เขาคิดว่าไม่จำเป็นเสมอไปสำหรับผู้ใ้บังคับบัญชา ในกรที่จะทวงเขาใจว่าทำไมพวกเขาจึงต้องทำอะไรบางอย่างทราบเท่าที่พวกเขาทำสิ่งนั้นอยู่

12.
 1. เขาเชื่อว่าการไ้ระเบียบวินัยลงโทษผู้ใ้บังคับบัญชานั้น จะไม่ทำให้คุณภาพหรือปริมาณงานดีขึ้นได้ในการทำงานในระยะยาว
 2. เมื่อเขาต้องเผชิญกับปัญหายาก เขาก็พยายามหาทางแก้มือหน้านั้น ๆ ซึ่งทางแก้นั้นอย่างน้อยจะต้องมีส่วนหนึ่งที่ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมและเป็นผู้ดำเนินการ

- 13.
1. เขาคิดว่าเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาบางคนไม่มีความสุข เขาก็จะพยายามทำอะไรสักอย่างหนึ่งเพื่อช่วยเหลือเขา
 2. เขามีหน้าที่คอยดูแลงานของเขาให้เรียบร้อยเท่านั้น และมีความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปที่จะนำความคิดใหม่ ๆ มาดำเนินการ
- 14.
1. เขาชอบที่จะหาทางเพิ่มพูนผลประโยชน์และสิทธิพิเศษอื่น ๆ ให้แก่หน่วยงานและผู้ใต้บังคับบัญชา
 2. เขาแสดงความสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการทำงานและเกี่ยวกับองค์การให้แก่อุ้ใต้บังคับบัญชาเสมอ ถึงแม้จะไม่จำเป็นต่องานในหน้าที่ปัจจุบันของผู้ใต้บังคับบัญชาก็ตาม
- 15.
1. เขาปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับผิดชอบงานในหน้าที่ด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าจะมีการผิดพลาดมากก็ตาม
 2. เขาวิวินิจฉัยสั่งการด้วยตนเองโดยไม่ฟังใคร แต่เพื่อให้ดีขึ้นเขาอาจขอให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอแนะ และเขาอาจยอมรับพิจารณาข้อเสนอแนะนั้นถ้ามีเหตุผลดี
- 16.
1. ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาคนใดคนหนึ่งเข้ากับพรรคพวกไม่ได้ เขาก็จะใช้ความพยายามที่จะทำให้คนอื่น ๆ ไปสนิทสนมกับผู้ใต้บังคับบัญชานั้นให้ได้
 2. เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไป เขาก็จะช่วยแก้ไขจนผู้ใต้บังคับบัญชากระทำสำเร็จ
- 17.
1. เขาเชื่อว่าการใช้วินัยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นประโยชน์อย่างหนึ่ง เพื่อมิให้เป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ๆ
 2. ในบางครั้งเขาคิดว่าความรู้สึกและทัศนคติของเขาเองนั้นสำคัญเท่า ๆ กับงาน
- 18.
1. เขาไม่ยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพูดคุยกันในเรื่องไรสาระขณะปฏิบัติหน้าที่
 2. เขาชอบที่จะหาทางเพิ่มพูนผลประโยชน์และสิทธิพิเศษอื่น ๆ ให้แก่หน่วยงานและผู้ใต้บังคับบัญชา

19. 1. เขาเป็นผู้ที่คอยระมัดระวังมิให้มีการมาสายและขาดงานอยู่เสมอ
2. เขาเชื่อว่าผู้ใ้บังคับบัญชาอาจจะพยายามแย่งหรือลดอำนาจในการบริหารของเขา
20. 1. ในบางครั้งเขาคัดค้านไม่เห็นด้วยในหลักการที่จะให้ผู้ใ้บังคับบัญชารองทุกข้อได้
2. เขารู้สึกว่าการรองทุกข้อเป็น เรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และเขาก็ได้พยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงให้ดีกว่าที่จะทำได้
21. 1. ในเมื่อเขามีความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่ดีเขาถือเป็น เรื่องสำคัญยิ่งที่จะต้องได้รับเกียรติยกย่องจากบุคคลอื่นว่าเขาเป็น เจ้าของความคิดนั้น
2. เขาจะแสดงความเห็นต่อที่ประชุมในเมื่อเขารู้สึกว่าคนอื่น ๆ จะเห็นด้วยกับเขาเท่านั้น
22. 1. เขาเชื่อว่าผู้ใ้บังคับบัญชาอาจจะพยายามแย่งหรือลดอำนาจในการบริหารงานของเขา
2. เขาเชื่อว่าการพบปะกับผู้ใ้บังคับบัญชาเพื่ออภิปรายกันเป็นรายบุคคลเสมอ ๆ นั้น จะช่วยให้ผู้ใ้บังคับบัญชาพัฒนาตัวเอง
23. 1. เขาคิดว่าไม่จำเป็นเสมอไปสำหรับผู้ใ้บังคับบัญชาในการที่จะต้องเข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงต้องทำอะไรบางอย่างที่พวกเขาทำอยู่
2. เขารู้สึกว่าสุขุมมันที่คงเวลากลับมาทำงานที่ลงเวลาให้ตรงกับความจริงจะช่วยลดจำนวนคนมาทำงานสายได้
24. 1. โดยปกติแล้วเขาจะเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเองเพียงผู้เดียวแล้วจึงแจ้งให้ผู้ใ้บังคับบัญชาทราบในภายหลัง
2. เขามีความรู้สึกว่าจุดมุ่งหมายของผู้ที่ทำงานกับจุดมุ่งหมายของหน่วยงานมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และเป็นไปในทางเดียวกัน
25. 1. เขานิยมระบบการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้มากขึ้นตามความดีความชอบเป็นรายบุคคล
2. เขาปล่อยให้มีการอภิปรายนอกประเด็นอยู่น้อย ๆ

26. 1. เขามีความภาคภูมิใจในข้อที่ว่า เขาเป็นคนที่มักจะไม่ว่างใจคนอื่นทำงานที่เขาไม่ต้องการที่จะทำด้วยตนเอง
2. เขาคิดว่าผู้ใดบังคับบัญชาบางคนไม่มีความสุข และเขาก็ได้พยายามจัดทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะช่วยเขา
27. 1. ถ้าเป็นงานรีบด่วน เขาก็จะตัดสินใจโดยที่เคี้ยวแล้วจึงบอกให้ผู้บังคับบัญชาคำปรึกษาตามนั้น ถึงแม้ว่าจะอาจจะเกิดการเสียหายก็ตาม
2. ในเมื่อเขามีความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่ดี เขาถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่จะต้องได้รับเกียรติยกย่องจากบุคคลอื่นว่าเขาเป็นเจ้าของความคิดนั้น
28. 1. จุดประสงค์ของเขาคือปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จโดยไม่ให้กระทบกระเทือนใจผู้ใดมากกว่าที่จำเป็น
2. เขาอาจจะมอบหมายงานให้ผู้บังคับบัญชารับไปปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงความสามารถหรือความชำนาญงานของผู้บังคับบัญชาผู้ใดโดยหวังแต่ผลงานเท่านั้น
29. 1. เขาอาจจะมอบหมายงานให้ผู้บังคับบัญชารับไปปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงความสามารถหรือความชำนาญงานของผู้บังคับบัญชาผู้นั้นโดยหวังแต่ผลงานเท่านั้น
2. เขารับฟังการร้องทุกข์และเรื่องเดือดร้อนลำเค็ญของผู้บังคับบัญชาได้อย่างอดทนยิ่งแต่ส่วนมากเขาจะตำหนิการแก้ไขให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น
30. 1. เขารู้สึกว่าการร้องทุกข์เป็นเรื่องหลักเลียงไม่ได้ และเขาก็ได้พยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เขาเชื่อมั่นว่าผู้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ โดยเขาไม่ต้องควบคุมอยู่ตลอดเวลา
31. 1. เมื่อเขาต้องเผชิญปัญหาที่ยาก เขาก็พยายามหาทางแก้ปัญหาที่ง่าย ซึ่งทางแก้กันอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีอยู่ส่วนหนึ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยอมรับและเห็นด้วยทุกคน
2. เขาเชื่อว่าถ้าเขาได้มอบหมายงานไปภารปฏิบัติงานเมื่อประโยชน์มากกว่ากว่าความภาคภูมิใจ

32. 1. เขามักจะมอบหมายงานที่ยากที่สุดให้กับผู้ที่มีความชำนาญที่สุดรับไปปฏิบัติเสมอทุกครั้ง
2. เขาเชื่อว่าการขึ้นเงินเดือนเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ
33. 1. เขามีความรู้สึกว่าเมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นในระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาปัญหานั้นจะคลี่คลายไปเองโดยเขาไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับ
2. ถ้าเขาถูกผู้บังคับบัญชาติเตียน เขาก็จะเรียกประชุมผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคน และกำหนดให้ผู้ใต้บังคับบัญชาต่อไปอีกตามที่เขารู้สึกว่า
34. 1. เขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อหมดเวลาราชการแล้ว
2. เขาเชื่อว่าการใช้ระเบียบวินัยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาจะไม่ทำให้คุณภาพของงานหรือปริมาณงานดีขึ้นได้ในการทำงานในระยะยาวต่อไป
35. 1. เขาจะไม่เสนอเรื่องราวไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหน่วยเหนือทราบมากเกินไปกว่าที่ตามมา
2. ในบางครั้งเขาคัดค้านไม่เห็นด้วยในหลักการที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร้องทุกข์ได้
36. 1. ในบางครั้งเขาจะสังเกตเห็นการวินิจฉัยสั่งการใด ๆ ที่เขาคิดว่าผู้ใต้บังคับบัญชาอาจไม่พอใจ
2. จุดประสงค์ของเขาก็คือปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จโดยไม่ให้กระทบกระเทือนใจผู้ใดมากกว่าที่จำเป็น
37. 1. เขารับฟังการร้องทุกข์และเรื่องเดือดร้อนลำเค็ญของผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างอดทนยิ่งแต่ส่วนมากเขาจะดำเนินการแก้ไขให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น
2. ในบางครั้งเขาจะสังเกตเห็นการวินิจฉัยสั่งการใด ๆ ที่เขาคิดว่าผู้ใต้บังคับบัญชาอาจไม่พอใจ
38. 1. เขาจะแสดงความเห็นต่อที่ประชุมในเมื่อเขารู้สึกว่าคนอื่น ๆ จะเห็นด้วยกับเขาเท่านั้น
2. ถ้าในกรณีจำเป็นจริง ๆ แล้ว ผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนมากของเขาจะสามารถดำเนินงานได้โดยไม่ต้องมีเขา

39. 1. เขามีหน้าที่คอยดูแลงานให้เรียบร้อยเท่านั้นและมีความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นสูงขึ้นไปที่จะนำความคิดเห็นใหม่ ๆ มาดำเนินการ
2. เมื่อเขาออกคำสั่งก็จะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
40. 1. เขาสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาเสนอแนะข้อคิดเห็น แต่ส่วนมากเขาก็มิได้ริเริ่มที่จะให้เกิดการปฏิบัติตามเสนอนั้น
2. เมื่อเขาสนทนากับผู้บังคับบัญชา เขาพยายามทำให้ผู้บังคับบัญชารู้สึกสบายใจเป็นกันเอง
41. 1. เมื่อมีการอภิปราย เขามักเสนอแต่ข้อเท็จจริงตามที่ เขาเห็นและปล่อยให้ผู้เข้าประชุมหาข้อสรุปต่อไปเอง
2. เมื่อผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งใดที่ไม่น่าพึงใจ เขาคิดว่าเป็นการสมควรที่จะแถลงว่าคำสั่งนั้นมาจากผู้บังคับบัญชามีสาเหตุจากเขา
42. 1. เมื่อมีงานชิ้นใดที่ไม่มีใครอยากจะทำ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำให้สำเร็จ เขาก็จะถามความสมัครใจของผู้บังคับบัญชาเสียก่อนที่จะมอบหมายงานชิ้นนั้นให้
2. เขาแสดงความสนใจในชีวิตส่วนตัวของผู้บังคับบัญชา เพราะเขาเข้าใจว่าผู้บังคับบัญชายอมหวังที่จะให้เป็นเช่นนั้นด้วย
43. 1. เขาสนใจในความสุขของผู้บังคับบัญชามากเท่า ๆ กับการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา
2. เขาเป็นผู้ที่คอยระมัดระวังมิให้มีการมาสายและขาดงานอยู่เสมอ
44. 1. ถ้าในกรณีจำเป็นจริง ๆ แล้ว ผู้บังคับบัญชาสวนมากของเขาจะสามารถดำเนินการงานไปได้โดยไม่ต้องมีเขา
2. ถ้าเป็นงานรีบด่วน เขาก็จะตัดสินใจเลยทีเดียวแล้วจึงบอกให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามนั้น ถึงแม้ว่าจะเกิดการเสียหายก็ตาม

- 45.
1. เขาเชื่อมั่นว่าผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้คล่องเป็นต้นาพอใจ โดยเขามีต้องควบคุมอยู่ตลอดเวลา
 2. เขาจะไม่เสนอเรื่องราวไปให้ผู้บังคับบัญชาน่วยเหนื่อยเหื่อทรามมากเกินไปกว่าที่ตามมา
- 46.
1. เขาเชื่อว่าการพบปะกับผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่ออภิปรายกันเป็นรายบุคคล ๆ นั้น จะช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพัฒนาตัวเอง
 2. เขาสนใจในความสุขของผู้ใต้บังคับบัญชามากเท่า ๆ กับการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา
- 47.
1. เขาแสดงความสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการงานและเกี่ยวกับองค์การให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ ถึงแม้จะไม่จำเป็นต่องานในหน้าที่ปัจจุบันของผู้ใต้บังคับบัญชาก็ตาม
 2. เขาเป็นคนชนิดที่คอยควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งปฏิบัติงานล่าหลังผู้อื่น และมีผลงานไม่เป็นต้นาพอใจอยู่อย่างใกล้ชิดตลอดเวลา
- 48.
1. เขายอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนรวมในการตัดสินใจดำเนินการควยและยอมรับปฏิบัติตามเสียงส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจนั้นเสมอ
 2. เขามอบงานหนักให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับไปปฏิบัติ และพยายามให้ความมั่นใจกับเขาเหล่านั้นว่า จะต้องได้รับค่าตอบแทนอย่างยุติธรรมจากเบื้องบนด้วย
- 49.
1. เขาคิดว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกันควรจะได้รับเงินเดือนเท่ากัน
 2. ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นต้นาพอใจอยู่บ่อย ๆ เขาก็จะคอยโอกาสโยกย้ายผู้ใต้บังคับบัญชานั้นไปเสียดีกว่าที่จะเสนอให้ไล่ออก
- 50.
1. เขารู้สึกว่าวัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำงานกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นตรงกันข้าม แต่เขาก็มีไคเผยความเห็นเรื่องนี้ให้ผู้ใดทราบอย่างซัดแจ้ง
 2. เขามีความรู้สึกว่าการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชอบ เขากับการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานตามหน้าที่อย่างหนักและขยันขันแข็งย่อมมีความสำคัญเท่ากัน

51. 1. เขามักจะคอยควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งปฏิบัติงานลาหลังผู้อื่นและมีผลงานไม่เป็น
ที่น่าพอใจอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา
2. เขาไม่ยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาพุกกันในเรื่องไร้สาระขณะปฏิบัติหน้าที่
52. 1. เมื่อเขาออกคำสั่งก็จะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
2. เขามีความภาคภูมิใจในข้อที่ว่าเขาเป็นคนที่มีจะไม่ขอให้คนอื่นทำงานที่เขาไม่ต้องการ
ที่จะทำด้วยตนเอง
53. 1. เขาเชื่อว่าการฝึกอบรมโดยอิสระประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีประโยชน์กว่าการศึกษา
ภาคทฤษฎี
2. เขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อหมดเวลาราชการแล้ว
54. 1. เขารู้สึกว่าสมมุติบททดลองเวลาให้ตรงกับความเป็นจริงจะช่วยลดจำนวนคนมาทำงานสายได้
2. เขายอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินการช่วย และยอมรับปฏิบัติ
ตามเสียงส่วนใหญ่ที่ตัดสินใจนั้นเสมอ
55. 1. เขาวิินิจฉัยสั่งการด้วยตนเองโดยไม่ฟังใครแต่เพื่อให้ดีขึ้น เขาอาจขอให้ผู้ใต้บังคับบัญชา
เสนอแนะ และเขาอาจยอมรับพิจารณาข้อเสนอแนะนั้นถ้ามีเหตุผลดี
2. เขารู้สึกว่าวัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำงานกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นตรงกันข้ามแต่เขา
ก็มีใจแคบความเห็นเรื่องนี้ใหญ่โตทราบอย่างชัดเจน
56. 1. เขาตัดสินใจที่จะดำเนินการใด ๆ ด้วยตนเองแล้วพยายามนำความคิดชักจูงให้ผู้ใต้
บังคับบัญชาเห็นด้วยและคล้อยตาม
2. เมื่อมีโอกาสเขาจะจัดทีมผู้ดำเนินงานซึ่งประกอบด้วยเพื่อนสนิทหรือชอบของเขาทั้งสิ้น
57. 1. เขามีใคร่รอในการจ้างคนพิการเข้าทำงาน ถ้าบุคคลนั้นสามารถที่จะเรียนรู้งานได้
2. เขาจะเพิกเฉยต่อการที่มีผู้ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับในเมื่อเขาแน่ใจว่าไม่มีคนอื่นอีก
รู้ถึงการกระทำฝ่าฝืนนั้น

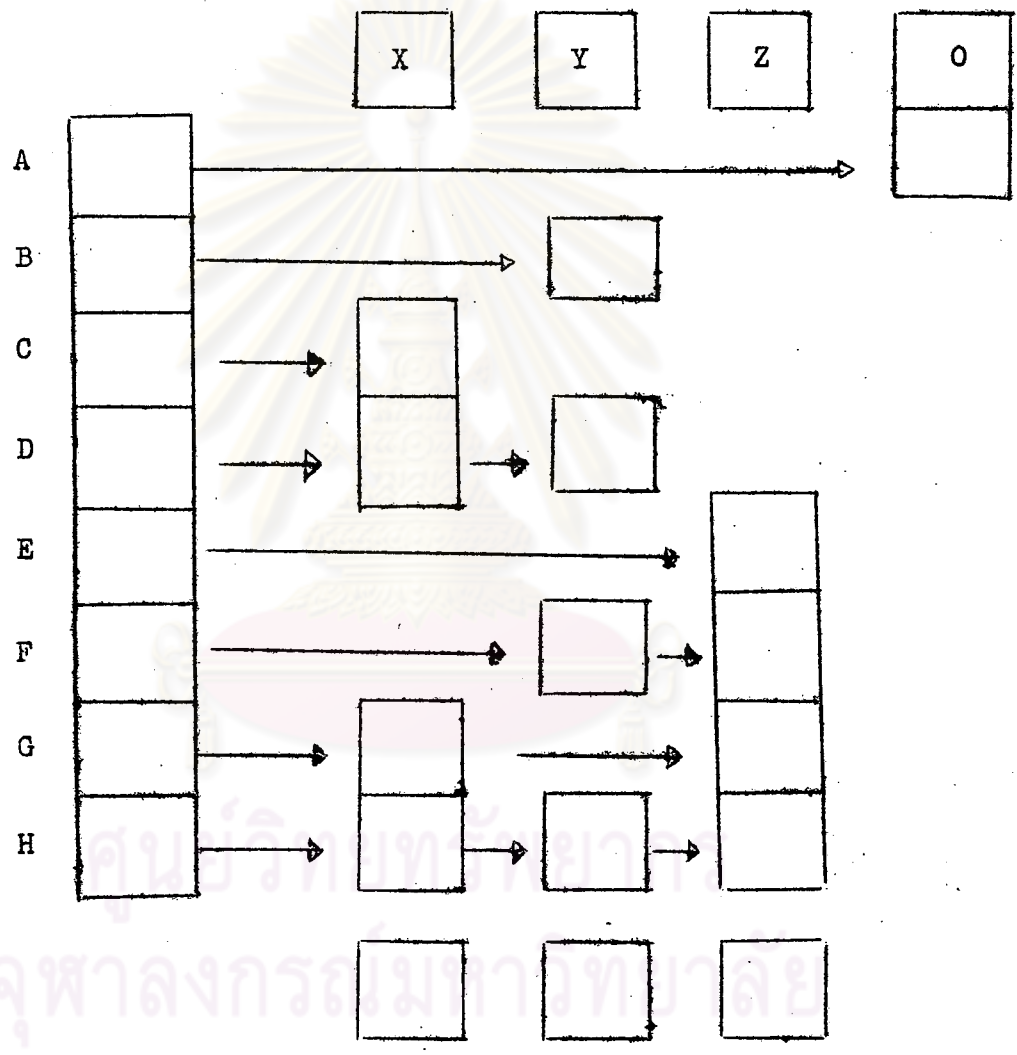
58. 1. เมื่อมีโอกาสเขาจะจัดทีมผู้ดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยเพื่อนสนิทที่ชื่นชอบของเขาทั้งสิ้น
2. เขามอบหมายงานสำคัญให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่มีความชำนาญงานค่านั้นรับไปปฏิบัติ และเมื่อเกิดความยุ่งยากขึ้นมา เขาก็จะไม่ให้รับผิดชอบงานนั้น ๆ อีกต่อไป
59. 1. เขามอบงานหนักให้ผู้ใต้บังคับบัญชารับไปปฏิบัติ และได้ให้ความมั่นใจกับเขาเหล่านั้นว่าจะต้องได้รับค่าตอบแทนอย่างยุติธรรมจากเบื้องบน
2. เขาเชื่อว่าการใช้วินัยลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นประโยชน์อย่างหนึ่งเพื่อมิให้เป็นตัวอย่างแก่คนอื่น ๆ
60. 1. เมื่อเขาสนทนากับผู้ใต้บังคับบัญชา เขาก็พยายามทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเขารู้สึกสบายใจเป็นกันเอง
2. เขานิยมระบบการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้มากขึ้นตามความดีความชอบเป็นรายบุคคล
61. 1. เขาเชื่อว่าการขึ้นเงินเดือน เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งนั้นต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ
2. เขาคิดว่าเมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นในระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชา ปัญหานั้นจะคลี่คลายไปเองโดยเขาไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับช่วย
62. 1. เขาคิดว่าวัตถุประสงค์ของคนที่ทำงานกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันและเป็นไปในทางเดียวกัน
2. เมื่อมีการอภิปราย เขามักเสนอแต่ข้อเท็จจริงตามที่เขาเห็นและปล่อยให้เขาประชุมหาข้อสรุปต่อไปเอง
63. 1. เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปเขาก็จะช่วยแก้ไขจนผู้ใต้บังคับบัญชากระทำสำเร็จ
2. เขาคิดว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเดียวกันควรจะได้รับเงินเดือนเท่ากัน
64. 1. เขาอาจจะยินยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนรวมในการพิจารณาตัดสินใจดำเนินการใด ๆ แต่เขาสงวนสิทธิ์เป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในขั้นสุดท้ายเอง
2. เขามีได้รื้อฟื้นการจ้างคนพิการเข้าทำงาน ถ้าหากบุคคลผู้นั้นสามารถที่จะเรียนรู้งานได้

ลอกหมายเลขที่ทานเลือกในแต่ละช่องลงในตารางต่อไปนี้

1	2	3	4	5	6	7	8	a
9	10	11	12	13	14	15	16	b
17	18	19	20	21	22	23	24	c
25	26	27	28	29	30	31	32	d
33	34	35	36	37	38	39	40	e
41	42	43	44	45	46	47	48	f
49	50	51	52	53	54	55	56	g
57	58	59	60	61	62	63	64	h
a	b	c	d	e	f	g	h	

คะแนนส่วนประกอบ

6. กรอกคะแนน A ถึง H ตามข้อ 5 และกรอกคะแนนลงไปในห้อง ทุกช่อง ทางขวามือด้วยเลขจำนวนเดียวกันด้วย

7. บวกคะแนนในช่องสี่เหลี่ยม ตามแนวตั้งในห้อง ส่วนช่อง จะไม่ใช้ในที่นี้

8. คะแนนส่วนประกอบเป็น X..... Y..... Z.....

๕. เปลี่ยนคะแนนส่วนประกอบในข้อ ๕ ให้เป็นเส้นแสดงคะแนนโดยเทียบกับตาราง ดังนี้

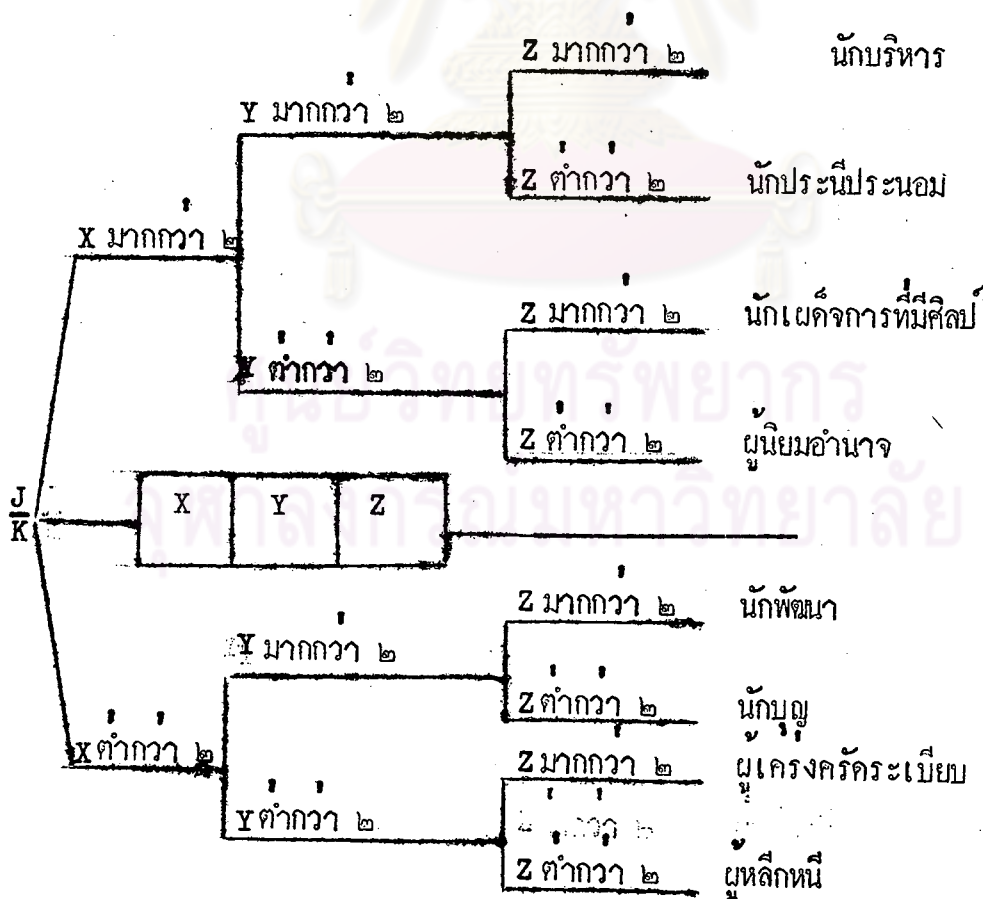
ถาคะแนนส่วนประกอบเป็น	๐-๒๕	๓๐-๓๑	๓๒	๓๓	๓๔	๓๕	๓๖-๓๗	๓๘
เส้นแสดงคะแนนจะเป็น	๐	.๖	๑.๒	๑.๘	๒.๔	๓.๐	๓.๖	๔.๐

๑๐. เขียนเส้นแสดงคะแนน (จำนวนสูงสุดของไม่เกิน ๔.๐)

X.----- Y.----- Z. -----

๑๑. ลักษณะประกอบในตัวบุคคล (Style Synthesis)

เขียนคะแนน X, Y, Z, ลงในช่องตรงกลางผังข้างล่าง และเพื่อที่จะทราบว่าคุณคนนั้นมีลักษณะของหัวหน้างานชนิดใด จากคะแนน X, Y, Z, โดยเริ่มตนจากซ้ายไปขวา ถาคะแนน X มากกว่า ๒ ให้เริ่มตนจาก J ถาค่ากว่า ๒ เริ่มจาก K

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นายสมเจตน์ พันธุ์ไฉนิต
 วุฒิกการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
 สถานศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ปีการศึกษา ๒๕๑๗
 วิทยฐานะ พ.ศ.๒๕๑๘ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ๓)
 อำเภอตากกลาง จังหวัดอุตรดิตถ์
 พ.ศ.๒๕๒๐ เจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน ๓ กองคลังส่วนท้องถิ่น
 กรมการปกครอง.

ศูนย์วิทยพัทธยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย